ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ — Թիւ 2,547 — Ե. ՊՈԼԻՍ. 1905, ՅՈՒՆՈՒԱՐԻ 28 — 10 ՓԵՏՐՈՒԱՐ — 6 ՋԻԼՀԷՃԷ, 1322 — 28 ԴԵԿՏԵՄԲՐԻ ՈՒ" 1320 — ՈՒՐԲԱԹ

Բիւզանդիոն

ՀԱՑԱԹԵՐԹ ԱՄԵՆՕՐԵԱՑ

ՕՐԱԳԱՑԻՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ — ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳԻՏԱԿԱՆ

بوزانتيون
اپتيجو لري وسياسي غزته، صاحب ومدير مسئولي
بوزانت كچيان
مطبعه خانه سي باب عالي جاده سنده ٢٣-٢٥ نومرو

ՏԻՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ ԲԻԼԶԱՆԴ ՔԷՉՃԵԱՆ

PUZANTION
Journal Arménien Quotidien, Politique, Financier et Littéraire
Directeur - Propriétaire
PUZANT KÉTCHIAN
Bab-Ali Djaddési, № 23-25
CONSTANTINOPLE

ՊԱՅՄԱՆՔ "ԲԻԶԱՆԴԻՈՆ,,ի

ՏԱՐԵԿԱՆ ԲԱԺԱՆԵՏԻՒՆ	6 Մէտ.
ՎԵՑԱՄՍԵԱԿ »	3 »
ԵՌԱՄՍԵԱԿ »	1½ »
ԶԵՒՐԵՔ ԳՒՆՈՂՆԵՐՈՒՆ	20 ֆր.
ԱՄՍԵԱԿԱՆ ԲԱԺԱՆԵՏԻՒՆ ԲՈՍՓՈՐՈՍ—ԼՕՋԱԼՈՎ	12 Ղ.
ՏԱՐԵԿԱՆ » » »	7 Մէտ.
ԱՐՏԱՍԱՀԱՄԱՆ ՏԱՐԵԿԱՆ	36 ֆր.
» ՎԵՑԱՄՍ. 12. ԵՌԱՄՍ.	9 »
» ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՍՍ ԹՈՒՂԹՈՎ և ՆՈՒՒԷՐԱ ԲԱՆԻ ՀԱՄԱՐ	40 »

Օ.մ. վճռած 108 ղրչ. — Ռուբլ. վճռած 119 ղրչ. — 20 ֆր. Ոսկի 94½ ղրչ.-ին

Ս. Քրիստոսի 55 ղրչ.-ին գիտ կընձեռ առնուիլ։

Նայն գործակից կ. Գալաթ և Գաղատի համար

ԱՆՆԱՏԻՐ. ՄԻՇՏ ԿԱՆԱՆԻԿ

Նամակի փուլ կ'ընդունինք՝ 20 հատ 1 ղրչ.ոց թղթադիտի փուլը 20 ղրչ.ի հաշիւով, և մի միայն ԱԳԱՀՈՎԱԳԻՐՈՒԱԾ ՆԱՄԱԿՈՎ.

Հասցէի փոփոխման համար անհրաժեշտ է զրկել երկու ղրչ.. նամակի փուլով։

Բաղդայի ծանքը մեր վրայ է. Բաղդ—Լօջալէն գան։ Իսկ դրամին առաքման ծախքն և ապրանքի տարբերութիւնն առաքզին վրայ են։

Զէյթունի և Փոխ" դրերուն վրայ, պէտք է որ առաքզին ինչ փակցուցած ըլլայ 20 ֆրանսի օրինական դրոշմը։ Ապա թէ ոչ՝ չեն ստիպիր։ Եկեղեցական ու բարեգործական Տաճարաշինները զերծ են դրոշմի տարբերէն։

Գոյայ և գաւառի մէջ, ուր վճարումները միայն վաճառական են որք կ'ըլլան ի փոխարէն Տարանին պաշտօնական Թղթին՝ առարկուած Տնօրէնէն, ու կընձեռած Լրագրին սեփական կնիքով։

Գանա Թերթ կ'ղրկուի ամէն անոնց որ վերոյդրեալէն տարբեր ապով հաշուած ըլլան իրենց վրնած գրասիները։

Բաժանորդ գրուելու և դրամը ղրկելու ամէնէն դիւրին կերպն է՝ մանաւանդ—բօզդ-մը առնել, որուն բոլոր ծախքն է 20 փառ մինչեւ 100 ղրչ.։ Նամակ գրելու պէտք չկայ։ Բաւ է մանաւանդ—բօզդին կորզուին ետին նշանակել բաժանորդին անունը, հասցէն, թուականն ու գումարը։ Դրամը մեզ կը հասնի, և Թերթը կ'ղրկուի, անվըճար։

Ապահովի յանձնարարութիւնք Զեն ԴՈՐՈՒԱՒՐՈՒԻՐ։ Ընորգուած բաժանորդութիւնք ՕՐՆ ՕՐԻՆ կ'դադրին, ծանօթ Թէ անձնանօթ, որի՛ ալ պատկանին։

Գաւառացի բաժանորդները լաւ կ'ընեն ուբեմն եթէ կանխաւ հասցնեն բաժնեգինը, կամ կ. Գալաթ մէջ մէկը ցոյց տան որուն դրամի պատասխանատու։

Գործակալք պատասխանատու են իրենց ներկայացուցած բաժանորդներուն համար։ Ծորչոի դադրեցնել չեն տար Թերթին առաքումը, բանաւ պայմանաժամին իրենց-մէ կ'պահանջուի։

Հին Թիւերը ամբարական գնով չեն ծախուիր։

Ջարգած ձեռագիրներն ետ չեն տրուիր։

ԺԻԼ ՎԷՐՆ Ի "ԲԻԶԱՆԴԻՈՆ"

ԱՐՏԱՍՈՎՈՐ ՁԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Մի քանի օրէն կ'ասարտի «ՄԱՆԿԱՏԱՄՈՒԹԻՒՆԸ», զոր կ'հրատարակենք հրդ երեսին մէջ, և ամէնքդ պիտի սկսինք ժիւլ Վէռնի յոյժ հետաքրքրաշարժ մէկ ՁԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆԸ, զոր մեծ ու պզտիկ, այր Թէ կին, մանկամարդ աղջիկ կամ ծերունի, ամէն օք կընայ կարգալ հաւասար հետաքրքրութեամբ ու չհակառութեամբ։ Մեծանուն վարպետը գիտական Վէպերու՝ նոր ներքոյներու չի կարծեր մեր կողմէ, իր երկերուն կարեւոր մի մասն արդէն Թարգմանուած ըլլալով, գլխաւորապէս կարպետ էֆ. Իւթիւճեան՝ բարեյիշատակ լրագրապետին ու ճարտար Թարգմանչին՝ ձեռամբ։ ժիւլ Վէռնի այդ նոր գործը Բիւզանդիոն համար պատրաստած է Ռոժոլֆ էֆ. Սամիկեան (Տ-ինի,) օգնուն վարժ և սահուն գրիչն արդէն ծանօթ է Բիւզանդիոն և Մոլխի ընթերցողներուն։ Յատկապէս կ'յանձնարարենք ընտանեաց հայրերուն՝ խնամով կարդալ և կարդացնել իրենց զաւկներուն՝ ժիւլ Վէռնի յոյժ հրամանգիչ ուղեգրութիւնը, զոր պատրանկող Թիւերն ալ կրնան պահել իբրեւ մնայուն զարդ մը իրենց ընտանեկան մատենադարանին համար։

ՁԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆ Ի ԼԻԲԱՆԱՆ

ՏԵՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. — ԲՆԱԿԻՉՔ. — ԵԱՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ. — ԿԵՆՂԵՑԻՒՔ. ԴՊՐՈՑՔ ԵՒ ԱՑԼ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ.—Ը.

Տիւրքիները կրթական տեսակէտով չատ ետ մնացած են և ամբողջ Լիբանանը մէջ միայն հատ մը կարեւոր դպրոց ունին, ան ալ Ապէյի մէջ Տաւուտ փաշայի կողմէ կառուցուած է։ Սակայն նոքա տեսնելով իրենց մօտ գտնուող Բրօթեսթանց տարրին կրթութեան համար ունեցած ջանքն ու իմաքը, իրենց սրտզաքը Լիբանանու մէջ գտնուող Բրիտանական մարդոց կ'առաջնորդէ, և այս մասին մանաւանդ կ'առաջնորդէ, և այս մասին կենդանիին կատարեալ բաւականութիւն մեծ մասամբ օգին մաքրութեան կրնայ վերագրուիլ։ Տուներ բոլորովին քարաշէն ըլլալով Թիւնին պարտէզներու մէջ կառուցուած են։ Աղքատին անդուր հիւանդին սկսեալ, մինչեւ մեծափարթամ հարուստին յատուկ վայելչագեղ չէնքեր կ'գտնուին։ Այս վերջիններ ընդհանրապէս, հեռուէն եկող հարուստ ընտանիքներու իբր ամառանոց կ'ծառայեն։

Պէքֆեայի բնակչութիւնը Մարոնի, յունադաւան և կաթոլիկ քրիստոնեաներէ կ'բաղկանայ։ Լիբանանու կարեւոր կեդրոններէն մին ըլլալով, հազիւ 2—3000 բնակիչ ունի, սակայն երեք խոյոր վանքերով, հինգ վեց միլին մեծութեամբ մէջը չըլլայ ամառնային լեռնագեղացութեան ամէնէն յարմար վայրն է։ Օտարականներ իրարու չատ մօտ կ'պարին ու սերտ յարաբերութիւն մը կ'մշակեն. այնպէս որ եթէ անգամ մը ճանչցուեցար, ա'լ բաւական է, առանձին չես մնար. Ակէ զատ, որքան ուշագրաւ է տեսնել ուսանողները մէջ սիրող յարգալիր յարաբերութիւնը, առանց ազգի և դաւանանքի տարբերութեան յարուցած ճգնիմ խտրութիւններուն։ Պէյրութի այլ և այլ վարժարաններ, Պէքֆեայի մէջ, իրենց ներկայացուցիչներն ունին։ Հայ, Պարսիկ, Յոյն, Ասորի եւն. միասին կը կազմակերպեն լեռնային պատկեր և ամառային հանկերոյթներ։ Ահա այսպիսի միջավայրի մը մէջ, մեր ամառնային արձակուրդի երեք ամիսներն անցընելուս բարերաղդութիւնն ունեցանք ասանկ մը Հայ ընկերներով։ Այս առթիւ մեր ապրած կեանքի քաղցրութիւնները, և ստացած տպաւորութիւնները, ամէնքն ալ մի առ մի, գրի առնելն ոչ միայն դժուար գործ մը պիտի ըլլար, այլ փորձելը նոյն իսկ անկարելի։ Պիտի բաւականանամ նաև մէկ քանի կէտերու վրայ ակնարկ մը նետելով վերջ տալ գրութեանս, և որք ուսանողական կեանքի ընկերացած ըլլալնուն համար, կ'կարծեմ Թէ մասնաւոր հետաքրքրութիւն մը պիտի ունենան։

Երեւակայեցէք անդամ մը, խումբ մը ուսանողներ, որք իրենց վերջին քննութիւններն յաջող կերպով անցուցած են, սրտով գոհ ու հանգարտ, առօրեայ ապրուստ մը ճարելու դուկայական մտածումներէն և հոգերէն բոլորովին զերծ։ մարմնով առողջ ու կայտառ, երեւակայեցէք Թիւնով վառուռն, և դեռ ինչ կ'ուզեք որ պակսի, ամէն բան կատարեալ է, և իրենց տրամադրութեան տակ ունին երեք երկար ամիսներ, և իրենց միակ նպատակն է զուարճանալ, կազդուրուիլ գպրոցական կեանքի յաջորդ տարիներուն ունելի ծանր ու տաղտկալի աշխատութիւններուն համար այժ պատրաստել, և հաճոյքէ ուրիշած ժամերէն ապագայ աշխատութիւնները դիւրացնող նախապատրաստութիւններ տեսնել, և իրենց ժամադրավարին ևս Լիբանանու լեռներու գեղատեսիլ և հիւրամեծար պատրաստները համար ամէնէն ծանր եկող բանն է։ Ճգնաղին համար հանգչելու տեղ չափ անուշ բան է, և ընդհակառակը, ծոյլին համար ժամերու երկարութեան առթած ձանձրոյթն ո՛րչափ անտանելի է։ Մեր այս վիճակին մէջ մեզ համար այլ եւս ուրիշ բան չէր մնար, եթէ ոչ լեռնային պտոյտներ ծրագրել և անտառային հաց կերոյթներ սարքել։ Լեռնային պտոյտներու համար պէտք չէ երեւակայել այն կանխապատրաստութիւնները և նեղութիւնները, որք, ընդհակառակն, այսորեր նակ ձեռնարկներու անբաժան կերպով կ'ընկերանան։ Արդէն լեռներու վրայ ըլլալով, լեռներով չրջապատուած ենք։ Դիմացը, դալարագեղ մայրիներով պատուած բլուր մը կ'բարձրանայ, հեռուէն գեղեցիկ ու հրապուրիչ կանաչութիւն մը կ'երեւայ, մօտիկը քանի մը խոնարհ խրճիթներ կ'ընդհնդմարուին։ Կանանչագեղ ծառերու այդ խորհրդաւոր խուճապին մէջ ի՛նչպիսի դիւթական զօրութիւն մը կայ, որ անոնց յանկարծ անդունդ փախք մը կ'արթննայ մէկդ բլուրն ի վեր մագլցելու, Թաւուածքին մէջ մխրճելով Թաղուելու, և անոր անպատում երանութիւնները վայելելու։ Վարը, երկու բլուրներուն մէկտեղ ձոր մը կ'երկարի։ Հոնարհ է ան, լեռան մը և կամ բլուրի մը խիստ տեղը չընկի։ Հեռուէն լոկ ոլորապտոյտ կանապի մը երկարութիւը կ'ընդնդմարուի, որ մեղմ դարձով մը կ'անյայտանայ բլուրներուն ետին դառնալով։ Սակայն անոր զմռսխա ծալքերուն մէջ ի՛նչպիսի կոյս Թարմութիւն մը, և անոր չռնիներուն և փեկներուն ուրուախա հովանաւոր ներքեւ ի՛նչպիսի հոգեպարար հեչտանք մը կը տիրէ։ Ո՛վ չսիրեր Թափառիլ ու դանդաղիլ այն վայրերուն մէջ, ընկղմանիլ և անտառային վայրի բոյրը հոտառել։ Ո՛հ, ի՛նչ անուշ է Թերեւս հոգիով մը աննպատակ դեգերիլ Թաւուածքներու խորերը, և ինքզինքդ բնութեան հետ, Արարիչդ հետ դէմ առ դէմ զգալ, հեռու մարդկային ժանր անասնացողութենէն, չարերու սառ նախանձէն, մեծամիտներու արհամարհանքէն, և փոքրերու զազիր անարգանքէն։ Անտառային լռիկ մենութեան մէջ ո՛ր զգայուն հոգին անտարբեր վերնա-բերումով մը կրնայ դիտել իր չուրջը տարածուող բավանդակ կանաչ համայնապատկերը, ծառերու դալարագեղ չարքը, սաղարթախիտ ճիւղերու եղեւրական համակրութեամբ գիրկընդխառնումը, և տերեւներուն Թեթեւ չնչէ մը իսկ յուզուիլը, և ինքն ալ իր բավանդակ էնթիւնովը չը յուզուիլ։ Հետեւաբար մեզ համար անպատում բերկրութիւն մ'էր մագլցիլ ծառախիտ բլուրները, բոլորովին անձանօթ ձկաերէզ, Թաւփերն ու մացառները ճեղքելով, և անոնց մէջ պահտըտող երկչոտ կենդանիները խրտնցնելով։ Ճամբաներ տեղ տեղ ճեղքելով և չարունակելով մեր վերելքը, մինչեւ որ մեր քմահաճոյքը գոհացնող վայր մը հանինք, եւ հոն կարկաչուն աղբիւր մը կամ խոխոջող առուակ մը մօտերը մարգագետնին վրայ բազմելով, ժամերով մոռնայինք մեք զմեզ ղուարճախառն ու արամիտ խօսակցութիւններու, խաղերու, երգերու ու պատերու և ջուխթի, սրինգի հեչտ ներդաշնակութեան մէջ։ Բլուրին գագաթը բարձրանալով դրկեակ դաշտերը, ձորերու վրայ իշխող մեր այդ դիրքէն, անձնձիր դիտէինք մեր առջև պարզուող գեղատեսիլ համայնապատկերն և հիանայինք անոնց գրագոյրովը արբշիռ։ Հապա այն պատրաստուած ընկերացող անասնային հոգեկոյրները։ Կանաչ գեանին վրայ փռուած նահապետական սեղանը. մօտը խորտվիքին յատկացուած մեր կ'ամբրէ, ուրիշ մը աղջիկը կ'պատրաստէ և դեռ ուրիշ մը սեղանը կ'արդարէ. մէկ խօսքով աշխատութեան հանդարտ բաժանում մը կայ ու իւրաքանչիւրն իրեն հնարած բաժինը կ'կատարէ առանիկիի յատուկ ուշիմութեամբ մը, այնպէս որ քիչ յետոյ ամէն բան պատրաստ է։ Լեռնային ախորժակներ պտոյտէ մը յետոյ որ չ'ախ ես է բոլորովին նահապետական սեղանի մը չուրջն և ճաշակել նոյն իսկ քաւ ձեռքով պատրաստած կերակուրներդ։ Ճաշն սկսած է, ընկերներ անդադար խօսրտով մը կ'լափին համով պատառները, սրամիտ և զուարճախառն ակնարկութիւններ կ'յաջորդեն միմեանց, ամէն կողմէ ծիծաղներ սեղանին կ'բարձրանան, և երկար մը չէ որ երկրագործներն ալ իրենց գործերէն կ'վերադառնան։ Արդէն լեռներու վրայ ըլլալով, լեռներով չրջապատուած ենք։ Դիմացը, դալարագեղ մայրիներով պատուած բլուր մը կ'բարձրանայ, հեռուէն գեղեցիկ ու հրապուրիչ կանաչութիւն մը կ'երեւայ, մօտիկը քանի մը խոնարհ խրճիթներ կ'ընդհնդմարուին։ Կանանչագեղ ծառերու այդ խորհրդաւոր խուճապին մէջ ի՛նչպիսի դիւթական զօրութիւն մը կայ, որ անոնց յանկարծ անդունդ փախք մը կ'արթննայ մէկդ բլուրն ի վեր մագլցելու, Թաւուածքին մէջ մխրճելով Թաղուելու, և անոր անպատում երանութիւնները վայելելու։ Վարը, երկու բլուրներուն մէկտեղ ձոր մը կ'երկարի։ Հոնարհ է ան, լեռան մը և կամ բլուրի մը խիստ տեղը չընկի։ Հեռուէն լոկ ոլորապտոյտ կանապի մը երկարութիւը կ'ընդնդմարուի, որ մեղմ դարձով մը կ'անյայտանայ բլուրներուն ետին դառնալով։ Սակայն անոր զմռսխա ծալքերուն մէջ ի՛նչպիսի կոյս Թարմութիւն մը, և անոր չռնիներուն և փեկներուն ուրուախա հովանաւոր ներքեւ ի՛նչպիսի հոգեպարար հեչտանք մը կը տիրէ։ Ո՛վ չսիրեր Թափառիլ ու դանդաղիլ այն վայրերուն մէջ, ընկղմանիլ և անտառային վայրի բոյրը հոտառել։ Ո՛հ, ի՛նչ անուշ է Թերեւս հոգիով մը աննպատակ դեգերիլ Թաւուածքներու խորերը, և ինքզինքդ բնութեան հետ, Արարիչդ հետ դէմ առ դէմ զգալ, հեռու մարդկային ժանր անասնացողութենէն, չարերու սառ նախանձէն, մեծամիտներու արհամարհանքէն, և փոքրերու զազիր անարգանքէն։ Անտառային լռիկ մենութեան մէջ ո՛ր զգայուն հոգին անտարբեր վերնաբերումով մը կրնայ դիտել իր չուրջը տարածուող բավանդակ կանաչ համայնապատկերը, ծառերու դալարագեղ չարքը, սաղարթախիտ ճիւղերու եղեւրական համակրութեամբ գիրկընդխառնումը, և տերեւներուն Թեթեւ չնչէ մը իսկ յուզուիլը, և ինքն ալ իր բավանդակ էնթիւնովը չը յուզուիլ։ Հետեւաբար մեզ համար անպատում բերկրութիւն մ'էր մագլցիլ ծառախիտ բլուրները, բոլորովին անձանօթ ձկաերէզ, Թաւփերն ու մացառները ճեղքելով, և անոնց մէջ պահտըտող երկչոտ կենդանիները խրտնցնելով։ Ճամբաներ տեղ տեղ ճեղքելով և չարունակելով մեր վերելքը, մինչեւ որ մեր քմահաճոյքը գոհացնող վայր մը հանինք, եւ հոն կարկաչուն աղբիւր մը կամ խոխոջող առուակ մը մօտերը մարգագետնին վրայ բազմելով, ժամերով մոռնայինք մեք զմեզ ղուարճախառն ու արամիտ խօսակցութիւններու, խաղերու, երգերու ու պատերու և ջուխթի, սրինգի հեչտ ներդաշնակութեան մէջ։ Բլուրին գագաթը բարձրանալով դրկեակ դաշտերը, ձորերու վրայ իշխող մեր այդ դիրքէն, անձնձիր դիտէինք մեր առջև պարզուող գեղատեսիլ համայնապատկերն և հիանայինք անոնց գրագոյրովը արբշիռ։ Հապա այն պատրաստուած ընկերացող անասնային հոգեկոյրները։ Կանաչ գեանին վրայ փռուած նահապետական սեղանը. մօտը խորտվիքին յատկացուած մեր կ'ամբրէ, ուրիշ մը աղջիկը կ'պատրաստէ և դեռ ուրիշ մը սեղանը կ'արդարէ. մէկ խօսքով աշխատութեան հանդարտ բաժանում մը կայ ու իւրաքանչիւրն իրեն հնարած բաժինը կ'կատարէ առանիկիի յատուկ ուշիմութեամբ մը, այնպէս որ քիչ յետոյ ամէն բան պատրաստ է։ Լեռնային ախորժակներ պտոյտէ մը յետոյ որ չ'ախ ես է բոլորովին նահապետական սեղանի մը չուրջն և ճաշակել նոյն իսկ քաւ ձեռքով պատրաստած կերակուրներդ։ Ճաշն սկսած է, ընկերներ անդադար խօսրտով մը կ'լափին համով պատառները, սրամիտ և զուարճախառն ակնարկութիւններ կ'յաջորդեն միմեանց, ամէն կողմէ ծիծաղներ սեղանին կ'բարձրանան, և երկար մը չէ որ երկրագործներն ալ իրենց գործերէն կ'վերադառնան։

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

ԽՆԶՈՐԻ ԱՌԵՒՏՈՒՐԸ

Պատրաստութեան չրջանին է որ կ'զղուանենք. մեր չուրջը մեծ գործունէութիւն կայ այս պահուս մրգեղինաց ամէն տեսակներուն վրայ առհասարակ. վասն զի տարւոյն առաջին օրն և առաջին ամսոյ հանդիսաւոր ձեռներով կ'փութան յատրժանել ու փառաւորել անոնց յարգը, այնպէս որ այժմ խոտաչունչ եղանակին մէջ թատրէն ու ձիւնէն չկայ, ոչ ալ պահածոյ խնձորներու արտածում. սաոր հետ մէկտեղ ամէն տարի բաւական խնձոր կ'արտածուի Իւէպոլուէն, Թոմր, կարմիր և կլոր, որ Թէ՛ ուտելու և Թէ խնձորոյնի պատրաստութեան կոչտայ հատատարապէս։ Մոռնալու չենք մեր համբաւաւոր ֆէրէյէ կողտած խնձորի ածախը, որ իր Թարմ համով, խնձորի քաղցր բոյրով և սակաւագոյ ալքոլով, որոցմով ախորժելի, առողջարար և փափաքած ըմպելիք մը կ'դառնայ։ Անոր պատրաստութիւնն ալ դժուար չէ արդէօք. խնձորի մանրախուր տաղերը քամիչով մը կ'ճմռելով և ճնշելով ձեռք անցուած խիտ օդին մէջ կ'խտղուի պահ մը, ապա մաքուր կ'աւելցուի և այսպէս կ'ձգուի բաւական ժամանակ, որմէ յետոյ վրայէն չրտո մանն առնելով մուրին վրայ երկրորդ անգամ մաքուր չուր կ'խառնուի։ յետոյ, այս անգամ ալ չրտա մասը զատելով առաջնոյն վրայ կ'աւելցուի, և գրեթէ այս կերպով է որ կ'պատրաստուի խնձորոյնին։ Այս առողջարար և ընտիր ըմպելին ի դէպ ժամու գործնկերի տակուն չիներուս մէջ քաչելով, կարելի է պատրաստել փրփրուն խնձորոյնի մը որ հազիւ 2—5 առ հարիր ալքոլ կ'պարունակէ. միայն Թէ այս նպատակաւ գործածուելիք խնձորները վնասած, ապրատած կամ ապխած չըլլան։ Թրանսայի մէջ չատ տեղ խնձորոյնի իր նեխաթորոյր ախտածութեամբ կ'ճանկէ, կ'քաղցեցնէ մարդուս ստամոքսը, օրովհետեւ հոն ընդհանուր համզում կայ Թէ անցած, լրկած խնձորներն են որ առաւելապէս կ'պատրաստին խնձորոյնի պատրաստութեան. առ այս տակաւին տեսա կ'քաղնէ խնձորներն և կ'Թողուն որ անանց մէկ մասն ապուր մը լինի խոնաւ տեղեր. այսպէս չեն ըներ սակայն ի Գերմանիա, ուր քաղցրաճաշակ և հազիւ հասրիրին մէկ ալքոլ պարունակող խնձորոյնի գաւեզ անտարին չէ։ Մեք խնձորոյնի չունենք, ոչ ալ պահածոյ խնձորներու արտածում. սաոր հետ մէկտեղ ամէն տարի բաւական խնձոր կ'արտածուի իսկ պօ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՍՏԱՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՆԱԳՈՅՆ ՈՃԱՌՔԸ

Ոչ մի ֆինանսական հարց այնքան ուշադրութեան առարկայ չէ եղած, որքան Հայկական Հնագոյն Ոճառքի հարցը։ Ամէն կողմէ կը հետաքրքրուին անոր վրայ, ամէն կողմէ կը խորհրդածեն անոր մասին, ամէն կողմէ կը ջանան գտնել անոր ճշմարիտ արժէքը։

ՖՈՆԴԻ ՀԱՄԱՐ Ս. ԲԼԵՅՉ

Ղևոնդ Ալիշանի 1878 և 1888 թուականներուն հրատարակուած երկերուն վերատպութիւնը՝ ի նպաստ Ս. Ղևոնդեան վարժարանի շինութեան

Ղևոնդ Ալիշան, 1888թ. Վենետիկ, 1889ա. Ազգագրական ուսումնասիրութիւն, 1889թ. Գրքոյկ ի 190թ էջից, թղթի վրայ տպագրած եւ ոսկեզօծ եզերքներով։ Ս. Ղևոնդեան տաղաւարի մասին։ Ս. Ղևոնդ կամ Ս. Յովհաննէս Մկրտիչ։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի նկարագրութիւնը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի վերաշինութիւնը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի ներկայ վիճակը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի ներկայ վիճակը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի ներկայ վիճակը։

Ղևոնդ Ալիշան, 1878թ. Վենետիկ, 1878ա. Ս. Ղևոնդ կամ Ս. Յովհաննէս Մկրտիչ։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի նկարագրութիւնը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի վերաշինութիւնը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի ներկայ վիճակը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի ներկայ վիճակը։

Ընդհանուր Ներկայացուցիչ՝ Ս. ԲԼԵՅՉ

Գրասենեակ՝ Ս. Ղևոնդ վանքի մէջ, Վենետիկ։ Հեռաձայն՝ 1-22։ Հասցէ՝ Ալիշան, Վենետիկ։

ՓՈՓՈԽ ՏՈՒՆ ԵՒ ԿԱՀՈՒՔ

ՓՈՓՈԽ — ՄԱՐԻ ՓՈՓՈԽԵԱՆ

ՊՈՒՐՍԱ, ՖՈՒՐՆԻ ՓՈՂՈՑ 3, ՀԵՌ. 2-ՐԴ ՀԱՐԿ

Կը հրաւիրէ իր հարգելի հաճախորդները եւ բոլոր բարեկամները՝ իր նորաբաց սրճարանը այցելելու։ Ընդարձակ եւ հանգիստ սրահ մը, ուր կարելի է հանդիպիլ ընտիր ընկերակցութեան մը հետ։ Կը մատուցուի ամէն տեսակ սուրճ, թէյ, ըմպելիքներ, պաղպաղակ եւ թեթեւ ուտելիքներ։ Ուշադիր սպասարկութիւն։ Ներքին եւ արտաքին պատուէրներ կ՚ընդունուին։

ՖՐԱՆՍԱՅԻ ՄԱՄՈՒԼԻ ԱՌԱՋԻՆ ՏՈՒՆ

ՓՈՍՏԱ ՖՐԱՆՍԵԶԱ

ՊՈՒՐՍԱ, ՄԱՀՄՈՒԴԻԵ ՓՈՂՈՑ 3, ՀԵՌ. 2-ՐԴ ՀԱՐԿ

Կը հրաւիրէ իր հարգելի հաճախորդները եւ բոլոր բարեկամները՝ իր նորաբաց սրճարանը այցելելու։ Ընդարձակ եւ հանգիստ սրահ մը, ուր կարելի է հանդիպիլ ընտիր ընկերակցութեան մը հետ։ Կը մատուցուի ամէն տեսակ սուրճ, թէյ, ըմպելիքներ, պաղպաղակ եւ թեթեւ ուտելիքներ։ Ուշադիր սպասարկութիւն։ Ներքին եւ արտաքին պատուէրներ կ՚ընդունուին։

ՖՐԱՆՍԱՅԻ ՄԱՄՈՒԼԻ ԱՌԱՋԻՆ ՏՈՒՆ

ՓՈՍՏԱ ՖՐԱՆՍԵԶԱ

ՊՈՒՐՍԱ, ՄԱՀՄՈՒԴԻԵ ՓՈՂՈՑ 3, ՀԵՌ. 2-ՐԴ ՀԱՐԿ

Կը հրաւիրէ իր հարգելի հաճախորդները եւ բոլոր բարեկամները՝ իր նորաբաց սրճարանը այցելելու։ Ընդարձակ եւ հանգիստ սրահ մը, ուր կարելի է հանդիպիլ ընտիր ընկերակցութեան մը հետ։ Կը մատուցուի ամէն տեսակ սուրճ, թէյ, ըմպելիքներ, պաղպաղակ եւ թեթեւ ուտելիքներ։ Ուշադիր սպասարկութիւն։ Ներքին եւ արտաքին պատուէրներ կ՚ընդունուին։

ՖԻԼՄԵՐ ԵՒ ԱՐԺԱՆԱԳՈՒՅՆ ՄԱՐԴԻԿ

ՄԱՐԴԻԿ ՄԱՐԴԻԿԵԱՆ

ՊՈՒՐՍԱ, ՖՈՒՐՆԻ ՓՈՂՈՑ 3, ՀԵՌ. 2-ՐԴ ՀԱՐԿ

Կը հրաւիրէ իր հարգելի հաճախորդները եւ բոլոր բարեկամները՝ իր նորաբաց սրճարանը այցելելու։ Ընդարձակ եւ հանգիստ սրահ մը, ուր կարելի է հանդիպիլ ընտիր ընկերակցութեան մը հետ։ Կը մատուցուի ամէն տեսակ սուրճ, թէյ, ըմպելիքներ, պաղպաղակ եւ թեթեւ ուտելիքներ։ Ուշադիր սպասարկութիւն։ Ներքին եւ արտաքին պատուէրներ կ՚ընդունուին։

ՖԻԼՄԵՐ ԵՒ ԱՐԺԱՆԱԳՈՒՅՆ ՄԱՐԴԻԿ

ՄԱՐԴԻԿ ՄԱՐԴԻԿԵԱՆ

ՊՈՒՐՍԱ, ՖՈՒՐՆԻ ՓՈՂՈՑ 3, ՀԵՌ. 2-ՐԴ ՀԱՐԿ

Կը հրաւիրէ իր հարգելի հաճախորդները եւ բոլոր բարեկամները՝ իր նորաբաց սրճարանը այցելելու։ Ընդարձակ եւ հանգիստ սրահ մը, ուր կարելի է հանդիպիլ ընտիր ընկերակցութեան մը հետ։ Կը մատուցուի ամէն տեսակ սուրճ, թէյ, ըմպելիքներ, պաղպաղակ եւ թեթեւ ուտելիքներ։ Ուշադիր սպասարկութիւն։ Ներքին եւ արտաքին պատուէրներ կ՚ընդունուին։

ՖՈՆԴԻ ՀԱՄԱՐ Ս. ԲԼԵՅՉ

Ղևոնդ Ալիշանի 1878 և 1888 թուականներուն հրատարակուած երկերուն վերատպութիւնը՝ ի նպաստ Ս. Ղևոնդեան վարժարանի շինութեան

Ղևոնդ Ալիշան, 1888թ. Վենետիկ, 1889ա. Ազգագրական ուսումնասիրութիւն, 1889թ. Գրքոյկ ի 190թ էջից, թղթի վրայ տպագրած եւ ոսկեզօծ եզերքներով։ Ս. Ղևոնդեան տաղաւարի մասին։ Ս. Ղևոնդ կամ Ս. Յովհաննէս Մկրտիչ։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի նկարագրութիւնը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի վերաշինութիւնը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի ներկայ վիճակը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի ներկայ վիճակը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի ներկայ վիճակը։

Ղևոնդ Ալիշան, 1878թ. Վենետիկ, 1878ա. Ս. Ղևոնդ կամ Ս. Յովհաննէս Մկրտիչ։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի նկարագրութիւնը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի վերաշինութիւնը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի ներկայ վիճակը։ Ս. Ղևոնդի տաղաւարի ներկայ վիճակը։

Ընդհանուր Ներկայացուցիչ՝ Ս. ԲԼԵՅՉ

Գրասենեակ՝ Ս. Ղևոնդ վանքի մէջ, Վենետիկ։ Հեռաձայն՝ 1-22։ Հասցէ՝ Ալիշան, Վենետիկ։

ՖԱՐՄԱՍԻԱ ՄԱՔՍ Ա. ՏԻՐԱՆԵԱՆ

ՊՈՒՐՍԱ, ՄԱՀՄՈՒԴԻԵ ՓՈՂՈՑ 3, ՀԵՌ. 2-ՐԴ ՀԱՐԿ

Կը հրաւիրէ իր հարգելի հաճախորդները եւ բոլոր բարեկամները՝ իր նորաբաց սրճարանը այցելելու։ Ընդարձակ եւ հանգիստ սրահ մը, ուր կարելի է հանդիպիլ ընտիր ընկերակցութեան մը հետ։ Կը մատուցուի ամէն տեսակ սուրճ, թէյ, ըմպելիքներ, պաղպաղակ եւ թեթեւ ուտելիքներ։ Ուշադիր սպասարկութիւն։ Ներքին եւ արտաքին պատուէրներ կ՚ընդունուին

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏՈՆԱՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍ

(3) «ՅՈՎ ԱՐԱՔՍ ՎԱ ՊԱՐՏԱՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ԲՆ»

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԻՊԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ

Ներկայ տարեշրջանին մէջ Միջազգային Հայկական Տոնավաճառական Հանդէսը կը կատարէ իր տասնհինգերորդ տարեդարձը։ Ասոր առթիւ կարելի է ակնարկ մը նետել անոր ծագումին ու զարգացման վրայ։

Ինչպէս ամէն մեծ գործ, այս Հանդէսն ալ ունեցաւ իր փոքրիկ սկիզբները։ Ան ծնունդ առաւ 1903 թուականին, երբ Պոլսոյ Ազգային Ժողովի անդամ Գրիգոր Զոհրապ էֆ. Օտեան (Զոհրապ) ու Ազգային Ժողովի նախկին անդամ Գրիգոր Զօհրապ էֆ. Զաքարեան (Զօհրապ) որոշեցին հիմնել Հայկական Տոնավաճառական Հանդէս մը։ Ասոնք ուզեցին ստեղծել հանդէս մը, ուր հայ արհեստաւորներ ու վաճառականներ կրնային ցուցադրել իրենց ապրանքները, ծանօթանալ իրարու հետ եւ ծանօթացնել զանոնք ուրիշներուն։ Ասոնք ուզեցին ստեղծել հանդէս մը, ուր հայ արհեստաւորներ ու վաճառականներ կրնային ցուցադրել իրենց ապրանքները, ծանօթանալ իրարու հետ եւ ծանօթացնել զանոնք ուրիշներուն։

Հանդէսին համար ընտրուեցաւ Պոլսոյ Ազգային Ժողովի շէնքը, որ կը գտնուի Պէյօղլուի մէջ։ Հանդէսը տեւեց 15 օր։ Ան ունեցաւ 1903 թուականին 1,500 այցելու։

Հանդէսին մասնակցեցան 30 հայ վաճառականներ եւ արհեստաւորներ։ Ասոնք ցուցադրեցին իրենց ապրանքները 30 փոքրիկ խանութներու մէջ։ Ասոնք ունէին 1,500 տարբեր տեսակի ապրանքներ։

Հանդէսին մասնակցեցան նաեւ 10 օտար վաճառականներ։ Ասոնք ունէին 1,000